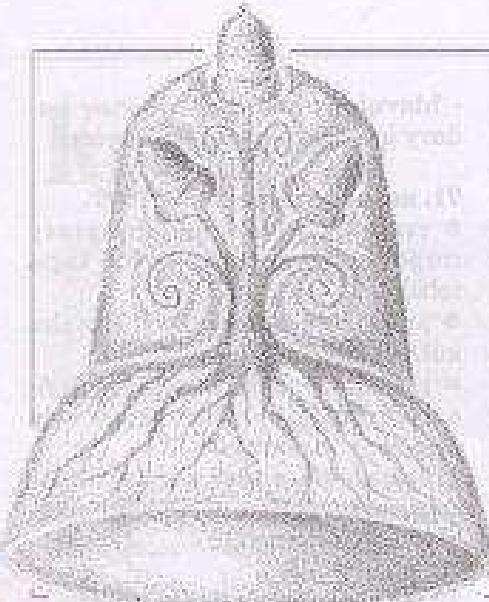

Ratiškovický

ZVON

OBECNÍ NOVINY • ROČNÍK 3 • ČÍSLO 5 • 1997 • CENA 5 Kč

Z obsahu

Matrika

(strana 3)

Jubileum gymnastiky

- cvičitelky

(strana 6)

Nový školní rok

(strana 6)

I Ratiškovice do Stuttgartu

(strana 6)

Hodnota vzdělání

všechných dnů

(strana 7)

Tyáři v tvář smrti

(strana 8)

XVII. výstava hub

(strana 9)

Fenylketonurie

(strana 10)

Volejbal - dvacáté Soboňky

(strana 12)

XII. ročník

hodového turnaje

(strana 14)

Událost

"NA POSLEDNÍ CHVILI SE ALESPÔŇ USKUTEČNILA
BESEDA U CIMBALU..."

Letošní uplakané a netradiční hody

Ratiškovický televizní infokanál po celý měsíc, ba ještě dle informoval a upozorňoval širokou veřejnost, že letošní hody dosud nemají stárku ani stárka...

Po předchozích očekávaných návštěvách rodin, včetně rodin bývalých „kružkarů“, po oslovení děvčat a chlapců, kteří by přicházeli v úvahu, nebylo možné stárku ani stárka pro letošní slovácké hody rajistit. Jedinou možností se stal „infokanal“. Až ten však nepomohl, nenašli se nejsou. Jsou to výtáčky, výmlouvy, nezájem? Nebo je to způsobeno tím, že některé rodiny dřívějších stárek a stárků se ve snaze bohatého pohostění začaly předhánět, čímž varostnou nákladovost? Jsou to snad mylné ohavy, že pokud by to bylo skromnější, lidi je pomluví? Nebo snad (i to bylo k slyšení) i ta okolnost, že potom nebývá hodová zábava a tedy slavnostnejší ukončení hody v sále? Kdož větší, v řem to je, nebo snad dokonce celkový nezájem?

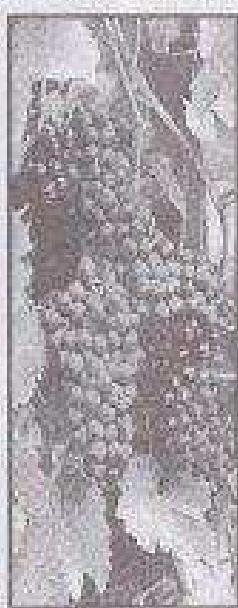
Tak tedy - stárka a stárků nejsou, nebudou slovácké hody, nebude průvod

krojovaných cinců, nebudou hodová sala a hodové rvačky. Na poslední chvíli se alešpon uskutečnila Beseda u cimbálu v kavárně Sport. Uspokojoila ty, kteří přišli dřív, pro další pak jen nápis na dveřích „Obrazovna“.

Musíme však pochválit ty dívavé stárky předchozíjících jedenácti ročníků slováckých hodů, kteří společně s Ocovětovou besedou připravili v rasedaci své radnice, což je snad jediná větší a složnější rozdíl v obci, výstava „Hody 1985-1996“.

Návštěvnost výstavy byla i přes nepříznivé několik dnů vysoká, dobrá a byly zde od návštěvníků slyšet pochvalné hlasy. Daleko to: „že i zlě je někdy k něčemu dobré, že by sa hodový průvod stejně nepodařil a kde by bylo „sloďák“ přiš a dyž je jediný sál v obci tak dlouho zavřuty...“

Zůstává tedy otazník, zda v příštím roce 1998 budou hodová tradiče obnovena, nebo to snad byl zánik krojových hodů v Ratiškovicích?

JOŽINA PISEROVÁ

Obecní rada...

68. zasedání dne 4. 8. 1997

- projednala návrh smlouvy o dílo s firmou Libau Morava na stavbu místní komunikace v ulici „Mokré řady“.
- vzala na vědomí informaci o průběhu drobných akcí v obci, kterými jsou: vybudování parkovací plochy a části oplacení u zdravotního střediska, vybudování chodníku k hlavní autobusové zastávce, vybudování oplacení večerně úpravy vstupu u vlejážidla vchodu do budovy školní jídelny, rekonstrukce veřejného osvětlení v ulicích: Vrbky, část Sportovní, Za hřištěm a část Zbrodék a vybudování dětského plácku U Karláka.

69. zasedání dne 25. 8. 1997

- projednala program na zasedání obecního zastupitelstva připravovaného na 24. 9. 1997.
- vzala na vědomí informaci o prioritách výstavby v obci,

kterými jsou: výstavba Domu pečovatelské služby, rekultivace skládky „Hliník“, rozšíření nové skládky, přistarba základní školy a problematika kulturního domu.

70. zasedání dne 9. 9. 1997

- projednala podnášky přeložení vysokotlakého vedení plynu v lokalitě „U Hliníka“ s ohledem na ochraňné požadavky od nové zastávky.
- vzala na vědomí informace o možné výstavbě rodinných domků na ulici Družstevní - pozemky v soukromém vlastnictví.
- vzala na vědomí informaci z jednání výkonného výboru SK Baník

- hlavním problémem je stav budovy krytého plaveckého bazénu.

71. zasedání dne 22. 9. 1997

- vzala na vědomí návrh úpravy rozpočtu obce v jednotlivých kapitolách.
- projednala ekonomickou rozvahu kulturního domu.
- projednala možnost poskytnutí finanční částky oblastem, které byly postiženy záplavami.
- projednala problematiku neplacení parkovného v obci majiteli makademických automobilů.

72. zasedání dne 6. 10. 1997

- jednala s majiteli bývalého kulturního domu o možnostech jeho odkoupení.
- vzala na vědomí výpověď firmy G+M spol. s. r. o., Ratiškovice 206, zastoupené panem Františkem Glezarem, ze smlouvy o najmu nebytových prostor obecního kina.

MS.

Obecní zastupitelstvo...

19. zasedání dne 24. 9. 1997

- souhlasilo s úpravou rozpočtu pro rok 1997 s tím, že konečná úprava rozpočtu bude schválena na listopadovém zasedání OZ.
- pověřilo OR vyvolat jednání s paní Mackovou, majitelkou kulturního domu, za účelem jeho odkoupení a učinilo finanční komisi úkol zpracovat ekonomickou rozvahu, večerně následujících investičních nákladů na opravy a provoz s ohledem na rozpočet obce. K této záležitosti bude svoláno mimořádné listopadové zasedání OZ.
- učinilo finanční komisi zpracovat návrh řešení možnosti poskytnutí finančních prostředků

z rozpočtu obce ve výši 70 000 Kč na odstranění následků povodní. Schválená částka bude nárokovaná do rozpočtu roku 1998.

- učinilo OR vyvolat jednání s příslušnými orgány o možnosti přípravy dvou stavebních míst v lokalitě „Družstevní“ za účelem výstavby rodinných domků
- vzalo na vědomí informace o přípravě rekultivace skládky „Hliník“, o stavu připravenosti výstavby Domu pečovatelské služby a o společném jednání OR a výkonného výboru SK Baník Ratiškovice o technickém stavu krytého plaveckého bazénu.

MS.

Narození...

27. 8. 1997	Marie Nedvědická, R 1268
12. 9. 1997	Veronika Nováková, R 1241
18. 9. 1997	Patrik Kordula, R 339
19. 9. 1997	Katerina Macková, R 397
21. 9. 1997	Vít Charvát, R 972
25. 9. 1997	Michela Macháčková, R 891

Životní jubilea...

6. 8. 1997	Františka Klimešová, R 472	82 let
15. 8. 1997	Marie Zelinková, R 466	90 let
22. 8. 1997	Jan Vacenovský, R 39	81 let
30. 8. 1997	Anděla Gajdíková, R 323	85 let
7. 9. 1997	Marie Kordulová, R 601	85 let
15. 9. 1997	Františka Klimešová, R 599	80 let
16. 9. 1997	František Kopl, R 574	88 let
19. 9. 1997	Žofie Šupálková, R 12	88 let
20. 9. 1997	Jan Blaha, R 686	80 let
24. 9. 1997	Marie Šteflová, R 705	82 let
30. 9. 1997	Marie Doležalová, R 108	85 let
6. 10. 1997	Erika Zeevi, R 1096	80 let
6. 10. 1997	Marta Beránková, R 677	84 let
9. 10. 1997	Marie Trávníčková, R 415	98 let
15. 10. 1997	Marie Macková, R 688	87 let
19. 10. 1997	Hedvika Hasíková, R 70	94 let
20. 10. 1997	Rozina Opavská, DD Hodonín	94 let (R 335)

Údaje o narození, oslavě množství a výměře jsou zverejňovány na základě matričních dokladů jiných úřadů a jsou závislé na termínu obdržení jejich kopii.
HAMA SASINKOVÁ, Matrika

Svatby...

16. 8. 1997	Petr Kordula, R 818
	Lenka Zedková, R 818

16. 8. 1997	Milan Chochrun, Vacenovice
	Renata Schlesingerová, R 642

6. 9. 1997	Jiří Kuchaříč, Rohatec
	Andrea Michenková, R 1125

6. 9. 1997	Jiří Vacenovský, R 800
	Jana Šácková, Nikolčice

18. 9. 1997	Radim Bílek, Rohatec
	Eva Tomečková, R 343

20. 9. 1997	Jan Vařák, Milotice
	Lenka Trávníčková, R 378

20. 9. 1997	Tomáš Kovářík, R 672
	Lenka Henkelová, Hodonín

20. 9. 1997	Stanislav Čecátko, R 876
	Sárka Hofírková, R 174

26. 9. 1997	Zdeněk Babiček, Hodonín
	Petra Valenteová, R 183

27. 9. 1997	Vilém Poltýn, R 555
	Bohdana Mlynková, R 555

27. 9. 1997	Marian Kántor, R 605
	Irena Nedvídková, Hodonín

Zlatá svatba...

16. 9. 1997	Hynek a Žofie Buřinovi, R 652
-------------	-------------------------------

Zemřeli...

20. 8. 1997	Kašpar Michenka, R 683	71 let
21. 8. 1997	Vít Klimeš, R 857	58 let
6. 9. 1997	František Tomáš, R 1095	44 let
15. 9. 1997	Anežka Kopliková, R 536	80 let
23. 9. 1997	Eva Nedůchálová, R 278	59 let
23. 9. 1997	František Hnilice, R 763	48 let

MO KDU-CSL a kronikářka doc. paní Marie Kordulová, zvou všechny okázany na

„Besedu nad kronikou“

která se uskuteční v neděli 26. října od 15.30 hodin v sále místního kina.

Zájemci zveme ročnici 1917, 27, 37 a 47, protože chtějeme vzpomínat na události, které se staly v těchto letech.

Ze starých novin a časopisů

Služebce

Krajinský orgán československé strany sociálně-demokratické
V Hodoníně, 29. srpna 1913,
číslo 35

Anglická škola pro služebné

V londýnském předměstí Southwark byla pro protektorátem anglického ministerstva vyučování zřízena a otevřena první škola pro služebné. Našežita peče je venována také tělesným cvičením, aby se návštěvnice mohly využít pro práci, současné však naučily ladným pohy-

bům těla. Vyučování nebude specializováno. Každá žádka naučí se od základů všem procesům, potřebným v domácnosti.

Služebce

Krajinský orgán československé strany sociálně-demokratické
V Hodoníně, 10. října 1913,
číslo 47

V Čechách učitele mini provést pasivní resistenci, paklaje jim nebude do nového roku zvýšen plát.

Seaboda

V Brně, v neděli 15. září 1929,
číslo 217

Co stojí naše koruna

Z Prahy 14. září 1929. Dnes kupíme:

- americký dolar za 33,85 Kč
- libru šterlinku za 164,14 Kč
- 100 francouzských franků za 132,42 Kč
- 100 rakouských šilinků za 476,32 Kč
- 100 německých marek za 805,74 Kč

Práce

V Praze, 8. října 1907, číslo 236

Země	množství	kurs
USA	1 USD	32,80 Kč
V Británii	1 GBP	53,101 Kč
Francie	100 FRF	545,5 Kč
Rakousko	100 ATS	265,5 Kč
SRN	100 DEM	1868,0 Kč

Střípky z Ratiškovické kroniky

1887 - našim farářem byl ustaven pan Karel Vojtěch z Kyjeva.

1888 - byl pořízen z Vídni nový školní prapor za 112 zl.

V obecních volbách měli úspěch demokrati a zvolili 6 členů výboru - v čele byl František Mlejnek, dozorce v cukrováru v Rohatci a ob-

dan František Vacanovský (zvaný Vanocký). Tohoto roku byl založen také čtenářský spolek „Pukrak“.

1889 - byl založen „Musikál spolek“ a jeho starostou byl zvolen starosta obce František Kadlák. Tento zvyk byl díkyho udržován,

1890 - adejší i okolní studentstvo se hraje divadlo, na kterém byl přitomen i hrabě Šternberk z Milotic. Pan farář byl sezenán, že zdejší lid to přeponaváže za zákaznou zábavu.

1898 - ve škole bylo 294 žáků. Byla velká epidemie srasnicek, nemocno bylo 40 žáků, z toho 3 zemřeli.

MARTA KORDULOVÁ, KRONIKÁŘKA OSÉ

„JESTLI POZDRAV VYŘÍDL NEBO
SE VUBEC DOSTAL Z VOJNY DOMU,
TO UŽ NIKDO NEVÍ.“

Na domov se nezapomíná

V roce 1805 přišli do Ratiškovic rušti vojáci. Jeden vešel do domu, pozdravil a řekl: „Já jsem Prikazek z Volyně v Rusku. Když jsem šel na vojnu, mój starčeček mi přikázal: kdyby ses někdy jako voják dostal na Moravu a přišel do mojej rodiny obec Ratiškovice u Hodonína, zastav se tam v domě číslo 91. Já z této domu pocházím.

Jako malý chlapec jsem odešel se svými rodiči na Volyn. V té době se z mohu rodného kraje odstěhovalo na Volyn mnoho lidí. Rokn jím, že všechny v mém rodném domě pozdravují, že si na ně a na svůj rodný kraj zachovám až do smrti nejkrásnější vzpomínku.“

Všechni doma byli tento návštěvou velice překvapeni. Vzácného hosta

přivítali a také rádovali pokosili. Celá rodina se s ním těšila jeden den. Tu noc se také u nás vyspal. Rano dostal nové čisté prádlo a hodně kida na cestu. Musel, jak mu to rujenská povinnost přikazovala, se svými vojáky směrem k Brnu, kde, jak víme, byla ta velká bitva.

Rano se z něj celá rodina rozloučila a pozadala ho, aby svoji rodinu a starčečku pozdravoval. Jestli pozdrav vyřídl nebo se vubec dostal z vojny domu, to už nikdo neví.

V bitvě u Slavkova našly svou smrt desetitisíce vojáků. Kdo vši jestli nebyl mezi nimi...

Z archivu o slavkovské bitvě vybral JAN PRIKASNY

Jubileum gymnastky - cvičitelky

„ZA DOBU, CO VEDĚ ODDÍL GYMNASTIKY,
PROŠLA JEJÍMA RUKAMA
SLUŠNÁ RADA DĚtí A ODDÍL
DOSAHOVAL AŽ NEČEKANÉ
DOBRYCH VÝSLEDKU...“

Pred padesáti lety, 28. září, bylo u manželů Uhlikových živo. To světo světa užíralo s svým hlaskem novorozenete se čtvrté děvčátko, v pořadí druhé. Pro nečekaného syna bylo rodiči vybráno jméno Václav. Nedaleko však dlouhého přemýšlení a rodiče se shodli, že dcerka dostane jméno po Václavové babičce Ludmilě. Liduška se měla od prvnoposluchačky světu a její starší sestra Marta ji nedala za nic na světě.

Manželé Uhlikovi byli rozumní lidé a brali život tak, jak přicházel. Po Lidušce se narodily další děti v pořadí Tonka, Mařenka, Františka a Jozka, nynější zástupce starosty. Maminka zůstala s dětmi doma a otec Antonín se pilně stával, aby uživil rodinu. Průměrnost maminky u dětí jim velmi prospěla.

Liduška vyrůstala a již od malíčka měla touhu sportovat. Vždyť i rodiče byli v minulosti cvičenci Orla a otec navíc zakladatel slavného SK Ratíškovice. Ve škole si jejího zájmu o sport rádil pan učitel Hadáč a doporučil rodičům, aby Liduška navštěvovala oddíl sportovní gymnastiky v Kyjově. Stala se pilnou cvičenkou a vybojovala si dobré postavení mezi

svými soupeřkami. Nejdruhou Lidku překvapila ratíškovickou sportovní veřejnost při svém vystoupení na akademických.

Dny mijely a s nimi i léta. V Ratíškovicích se vždy plně cvičilo v základní televýchově, hlavně při nácviku Spartakiád, kde Lidka měla vždy své místo, dobře vedenou cvičitelkou B. Vandurkovou. V té době byl založen oddíl sportovní gymnastiky a do čela byla vybrána mladíčká Lidka. Nových úkolů se nezalekla a plně pracovala se svými svěřenkyňemi. Vyžadovala od nich odvahu a mrátnost, ale i poslušnost a svědomitost. Za dobu, co vede oddíl gymnastiky, prošla jejíma rukama slušná řada dětí a oddíl dosahoval až nečekané dobrých výsledků, kdy

z prostých venkovských děvčátek vychovávala gymnastky, které byly ve výběru ČSSR. Byly to sestry Kratochvílové a Danka Buřinská. Z důvodů záhadných zákušených bojů však pro reprezentaci dostaly přednost gymnastky ze středisek vrcholového sportu z velkých měst před neznámým venkovským oddílem, aniž se přihlédlo ke skutečné výkonnosti gymnastek.

Lidka se vydala v mladém věku do svého životního partnerem se stal Ing. Josef Kouřil, později předseda TJ Baník Ratíškovice. Na sportovní tradici rodiny navázali i synové Přemysl a Vít, kteří hráli velmi dobře stolní tenis a kopanou.

I v současné době, kdy gymnastika v Ratíškovicích oslavila třicet let svého trvání, se Lidka aktivně venuje práci s mládeží, nezávisle však ani se ty starší, které už školním lavičkám odrostly. Osem let se stará o provizorný chod UFT studia, kde si ženy mohou nejen zacvičit, ale mohou získat i cenné poznatky o zdravé výživě.

Chtěli bychom touto cestou Lidce poděkovat za její dlouhotrvající sběratelskou práci v televýchově a popřát jí hodně zdraví, úspěchů a spokojenosnosti do dalšího života.

VOJTA KOTEN

Krytý plavecký bazén v Ratíškovicích pořádá
v úterý 28. října 1997
v dobu od 9.00 do 12.00 hodin

Vodní show pro děti

plnou vodních her a soutěží
Vstupné 10 Kč

„O VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVU ŽÁKŮ SE ŠTARÁ 29 PLNĚ KVALIFIKOVANÝCH UČITELŮ, Z ČEHOŽ 20 JE MÍSTNÍCH.“

Nový školní rok

Ve školním roce 1997/98 na vstáváme naši základní školu 273 chlapců a 240 dívek. 513 žáků je zařazeno do 22 tříd, přičemž nejpočetnější třídou je třída 6.B s 30 žáky, naopak nejméně početná je třída 9.A s 18 žáky. Průměrný počet žáků na třídě je 23,3. Jako zajímavost uvádím, že naší škole navštěvuje sam žák z Vacnovic, tří z Rohatce a jeden ze Skoronice. O vzdělávání a výchovu žáků se stará 29 plně kvalifikovaných učitelů, z čehož 20 je místních. O provoz školy, včetně školní jídelny, se stará 13 provozních pracovníků. Škola má celkem tři budovy, s ubyvatelstvem počtem narozených dětí však bude ubývat i počet tříd. Sňatkou školy do budoucna je soustředit celou činnost do jednoho areálu a vyřešit jak letitý problém s chybějícími sátnami na nové

škole, tak i trvající problém s pozadavky okresního hygienika na naši školní jídelnu.

Od tohoto školního roku vstoupila v platnost úsporná opatření ministerstva školství. Učitelům na prvním stupni byl úvazek zvýšen z 22 na 24 hodiny týdně, učitelům druhého stupně byl zvýšen z 21 taky na 24 hodin týdně. Toto zvýšení úvazku představuje v průměru 13 % práce, kterou oproti minulosti nemají učitelé nijak zaplacena. Dále byl zrušen činnostní plat, což představuje snížení mezd o dalších 8 %. Celkově se tedy nouzová mzda (to, co je na pásce) sníží o 20 % a to už nemluvím o snížení mezd reálných (to, co si za tyto peníze můžeme koupit). Krátké snížení platů přinesla opatření i značné problémy personální, kdy na mnoha školách bude mít ředitelé nemalé potíže

udržet aprobovanost výuky na přijatelné úrovni a v neposlední řadě budou muset řešit i otázku „přespořecích“ učitelů, která spojena se snížením počtu tříd představuje závažný sociální problém. Podobná úsporná opatření se dotýkají i provozních pracovníků školy.

Aby můj článek nevyzněl příliš truchlivě, uvádím přehled termínů prázdnin v tomto školním roce:

prázdniny	od-do	prac. den
podzimní	25. 10.-29. 10.	2
vánoční	20. 12.-2. 1.	6
pohodlní	31. 1.-2. 2.	1
jarní	7. 3.-15. 3.	5
velikonoční	9. 4.-13. 4.	2

Zapis do 1. třídy ZŠ proběhne v pátek 23. ledna 1998 od 15.00 hodin do 17.00 hodin a v sobotu 24. ledna od 9.00 hodin do 11.00 hodin v budově školní jídelny. K zápisu se dostaví děti narozené do 31. srpna 1992, které doposud nenavštěvují základní školu.

25

„K NEZAPOMENUTELNÝM ZÁŽITKŮM PATŘILO „PRISTÁNÍ SONDY NA MARSU“ ZPROSTŘEDKOVÁNÉ FORMOU VIRTUÁLNÍ REALITY JAKO PRÍMÝ PROZITEK.“

Z Ratiškovic do Stuttgartu

Tomáš Janík, žák 9.B třídy naší základní školy, se v pondělí 10. září 1997 zúčastnil soutěže mladých astronomů nazvané „Na příkaz sluneční soustavy“. Umístil se na 3. místě. Spolu s tlumočníkem a dalším soutěžícím z Ostravy pak 26. července odletěli Concordeem z brněnského letiště do Stuttgartu na mezinárodní soutěž, které se zúčastnilo 300 soutěžících z 30 zemí.

Tomáš odpovídal na sto písacích a čtyřicet ústních otázek. V ústní části soutěže skončil na 4. místě za třemi Japany, celkově mu patřilo 89. místo. Za své výsled-

ky v soutěži dostal od pořadatelů dvě knihy.

Pro všechny soutěžící byla zajištěna prohlídka Muzea člověka a Muzea kosmických lodí, kde bylo připraveno setkání s americkým kosmonautem E. A. Cernanem. K nezapomenutelným zážitkům patřilo „pristání sondy na Marsu“ zprostředkovávané formou virtuální reality jako prímo prožitek.

Závěrem chci poděkovat Tomášovi za vzornou reprezentaci naší školy a popřát mu hodně dalších úspěchů.

Mgr. JAROSLAVA KOTÁSKOVÁ

„JAKÁ JE VÝBĚC CENA VYSOKOSKOLSKÉHO
VZDELÁNÍ (NEJENOM UČITELE)?“

Hodnota vzdělání všedních dnů

Je běžnou praxí, že učitelé zejména přírodovědných předmětů pomáhají žákům a studentům všech typů škol s jejich studijními problémy formou soukromých konzultací nebo doučování. Jde zcela určitě o prospěšnou službu, která je plně kvalifikovaná a odborná. Protože tuto činnost dělají učitelé ve svém volném čase, nabízí se zcela odpovídající (ne-přijemná) otázka: „Co za to?“.

Letos v létě mne oslovil jeden student vysoké školy, který mne požadal o konzultaci z matematiky. Chápel si k dílu zkoušec postgraduálního studia zopakovat Hilbertovy prostory a integrální rovnice. Ze nejde o jednoduchou záležitost, mne za pravdu každý znalec této oblasti matematiky. Paněvadž se jedná o partii, kterou učitel na základní škole nepoužívá každý den, musel jsem se dopředu na tuto konzultaci připravit. I když příklady tohoto typu mne na fakultě bavily, a to zásluhou doc. Vladimíra Vlčka, přestož člověk zapomíná obavlaštěty věci, které nejsou předmětem denního užívání, a musí na jejich oživení věnovat určitý čas.

Když jsme se později setkali, abychom si probrali nezbytnou teorii k příkladům, padla řeč na „cenu konzultace“. Podle svého nejlepšího svědomí a předcházejících zkušeností s podobným doučováním jsem tentokrát stanovil cenu 100 korun

českých za jednu hodinu řešení příkladů, se kterou student souhlasil. Byl rád, jak nám uvedl, že je někdo ochoten mu s jeho příklady pomoci. Ale tady nastal kámen úrazu. Student mi ochotně zaplatil za první dvě hodiny vzdělávací konzultace, avšak rodicům se moje cena výběc nelíbila. Ještě třetí den mne navštívili a žádali mne, abych jim vrátil 140 Kč zpět, neboť oni povatují za rozumnou taxu 90 Kč za hodinu.

V daném okamžiku mne napadaly nejrůznější myšlenky. Na jednu z nich však dosud neznám odpověď: „Jaká je výběc cena vysokoskolského vzdělání (nejenom učitele)?“ Pro srovnání uvedu dva aktuální příklady z poslední doby, které jsou jistým protipělem.

Muj kamarád je nevyučený instalatér. Svoje budoucí povolání objímal od svého kamaráda, který se dal na dráhu podnikání, a nímž se dal do party. Jíž od počátku své „nezkvalifikované“ práce instalatéra si očtuje „pouhých“ 170 Kč na hodinu.

Druhý příklad je ještě prozaičejší. Jeden známý se vyučil elektřákem a dal se na opravy domácích elektrospotřebičů. Nedávno jsem mu přinesl do jeho opravny fén. Za týden jsem si fén vyzvednal a tam, že cena opravy je 90 Kč, 90 Kč za práci v trvání 30 minut a 3 Kč za součástku, jak je uvedeno na faktuře. Jinak řečeno, da-

tyčný opravíř s tripliletým vzděláním si cenu 1 hodiny své práce na 180 Kč.

Zajímavou ekonomickou úvahu, vztahující se k tomuto článku, jsem našel v učebnici Základy ekonomie pro gymnázia vydané v roce 1994. Na straně 16 se můžete dočíst následující informaci: „Mzda je vlastně také cena - cena práce. Mzda svářecí je vyšší než mzda uklizecky. Proč? Kvalifikovaná práce je vzácnější a člověk na získání kvalifikace musel vynaložit náklady. Proto při vyjednávání o ceně práce dokáže kvalifikovaný učetní dosáhnout vyšší mzdy než pisářka.“

Nejsem si odborník na ekonomii, ale svým laickým rozumem pocházejí výše citované řádky ze na prostý blábol, protože se neshodují se skutečností. Není tak dřívno, církevní odsuzování nesoustad mezi teorií a praxí, mezi my a skutečností. Nejhorší na tom je fakt, že se tyto posttotalitní bláboly učí na gymnáziu studenti, kteří jsou předurčeni pro studium na vysoké škole. A s těmito bláboly později vstoupí do reálného života, kde pojmu „kvalifikovanost“ je mnohdy zcela formální a nepodstatný pojem.

Co tím vásma checi říct? Snad jen vzbudit zamyslení nad tím, nakožik je vhodné si finančně cenit práce učitelů, lékařů a jiným lidí, tvůrcích tzv. tvůrcí potenciál národa. Nebo je skutečně práce učitele tak bezcenná a nehodnotná? Má výběc smysl, aby učitel, byť na základní škole, měl vysokoskulární vzdělání, když je společnost nedokáže naházet ohodnotit a zaplatit?

J. HANÁK

Poděkování

Děkujeme touto cestou Veselé mužice, manželskému souboru „Úsměv“, divadle „Kouzelný svět“, FIT Šindlu - evropská děti, skautský Roverdum, Zora, a. s. a SK Baník Ratiškovice za pomoc při pořádání dětského odpoledne pod názvem „Radost dětem“

konaného v sobotu 13. září 1997 v Kyjově.

Program dětského odpoledne byl soustředěn především do městského parku, kde se v průběhu odpoledne vystřídalo více než pět set dětí.

MO ČSSD KYJOV

„JESTLI SE TVŮJ KAMARÁD DO PATNÁCTI MINUT NEVRÁTI, TAK TĚ ZASTRELIM.“

Tváří v tvář smrti

Psal se rok 1945 a byl měsíc května, jehož první den byl pro nás, dělníky v Reichu nasazené, spádou. Na nucenou práci jsme nastoupili v roce 1942. Byli jsme přeskočování, já například z krujšího na soustruhníka. 1. května 1945 nám bylo oznámeno lagerführerem, že jsme svobodní a můžeme se vrátit domů. Všechny nás ovládla radoš a jen jsme čekali, jak to dopadne v továrně. Kancláře obesadili kamrádi - dělnici. Všechno šlo plynule, protože vedoucí továrny bylo o celou situaci věs a správně informováno.

Pracoval jsem v továrně Železáreny Donawitz ležící u města Leoben pod Alpami. Z Hodonína do Donawitz bylo drahmo 300 km, od Vídne většinou bosou. Projíždělo se skalním masivem Semerung, který zde měl dvacet tunelů. Tudy jsme se však nemohli vrátit, protože tunely byly zabezpečovány proti ruské frontě a my museli jet oklikou přes Sant Michal, Kaplice, České Budějovice, Prahu a pak známou moravskou traťou. Vlakem jsme se dostali 6. května brzy ráno až na sever Moravy do stanice Džbel. Odtud nás čekalo vico než dvě stě kilometrů pěšky domů. Se mnou šel ještě Pepík Němec a Janek Koneček z Rohatce.

Za Džbelu jsme se pěšky dostali až do vesničky Chotělice u Litovle. Zde bylo ještě hodně německých vojáků a byl problém najít ubytování, kde bychom mohli přečkat frontu, která byla už v blízké Olomouci. Prýjal nás pan Václav Němec, který měl větši

hospodářství - deset krav, dva páry koní, deset prasat a druhého plný dvůr. V noci z 8. na 9. května nám hospodář přikázal, abychom šli spát s nimi do sklepa a překrakali tam přechod fronty. Pozvání jsme odmítli s odůvodněním, že můžeme mít vši a neradi bychom je na své hostitele přenesli. Hospodář tedy rozhodl, abychom přenocovali v kuchyni, kde byl velký, pochledný divan. Skoro ráno, tak asi o půl třetí, se mi narvalo, že slyším lidské blasy a nasici ruský prízvuk. Vzbudil jsem Pepíka slovy: „Pepo, Rusi jsou tady!“ A tu se ozvalo: „Kdo tam zažije svět?“ Hospodářův syn tomu nerozuměl, proto jsem na něj zavolal: „Mas udělat světlo!“ Ale jak, proud nečel. Kríhl jsem tedy: „Rožní petrolinku!“ Václav uposlechl. Nikdy nezapomenu na ten okamžik, když se ve dveřích objevil mladý ruský voják - seržant a přísně řekl: „Kdo vy?“ Vysvětlili jsme mu všechno po pravdě, ale on nás podezíval, že jsme zrádci Vlasovci a zvolal: „Ivan, idи суда!“ Přišel voják - Golem, necholený, špinavý, z kout-

ká mu teklo, oči červené, kol z nej strach. „Prověřil“, zněl pro něj rozkaz. Ještě nyní se mi chlupy na rukou ježí, když si vzpomenu, jak po mně kancléř. „Prověřeno, něco tu nět!“, zněla odpověď. Pak jsme si společně sedli ke stolu a pan domluvna snažela všechny dobriny, které měla v zásobě.

Byla ke čtvrté hodině, když seržant oslovil Pepíka s přáním, aby se podíval, jestli nejsou nahlížku Němcí. Pepík odkel a já vyprávěl, jak jsem se v Donawitz při práci s ruským zajatcem naučil ruskou řeč. Bylo čtvrt na sedm. Seržant povstal a řekl mi: „Tvůj kamarád je zrádec, nepříšel, a já tě za to zastřelím“. Napřed jsem si myslí, že žertuje, pak jsem si však uvědomil, že je to vážná věc. Řekl mi: „Ještě se tvůj kamarád do patnácti minut nevráti, tak tě zastřelim.“ To už jsem trhal se vši výnosti. Seržant mne postavil do kouta, kde byly nástenné hodiny. Nikdy jsem neslyšel hodiny tikat hlasitěji, jako tehdy. Čas rychle běžel a já už viděl poslední své vidiny. Co frajirka a tatinek s rodinou, kteří na mne čekají? Uvidím je ještě? Pan domácí klekačky prosil seržanta, že pro Pepíka zajde a když se nedivil, přímo skokem vyběhl ven a volala: „Pepíku, Pepíku, vrát se. Vojta je v nebezpečí!“ A tu se otevřely dveře a v nich Pepík. Seržant se na něho zhruba obrátil s otázkou kde tak dlouho byl.

Pepík se knapem přiznal, že se zastavil a vojáky Svobodovy armády a na svůj úkol zapomínil. Vše se tedy vysvětlilo a mohlo začít hodování. Seržant jen Pepíkovi vytáhl: „Ečce dvě minuty a tvůj kamarád kapet!“

Po šťastném návratu domů, 10. května, jsme si možnoukrát na tuto scénu s Pepíkem vzpomněli, oba jsme nějakou tu suzu urovali a navzájem si odpustili.

VOJTECH KOTEN

Pepík Němec a Vojta Koten - 1945

Poděkování

Obecní úřad Ratiškovice a Charita Ratiškovice děkují všem občanům, kteří darovali brambory pro oblasti postižené zaplavami.

Shromážděné brambory, odladem 40 metrů, byly převezeny do Šelezianského střediska na Vítkovické ulici v Ostravě, odkud pak byly postupně rozesílány do postižených míst.

„ALE JE VIDĚT, ŽE NEJSTE ŽÁDNÍ NOVÁČCI
A HOUBÁM ROZUMÍTE.“

XVIII. výstava hub

Organizátoři XVII. výstavy hub od třetí dekády srpna s napětím sledovali ve zprávách a počasí každý pohyb tlakových níží, protože horké a suché počasí, jaké bylo v srpnu letošního roku, moc naději na růst hub nedávalo. Když krátce před záčatkem školního roku a pak za týden znova zapřelo, rozhodli se, že termín výstavy 13.-15.září zůstane zachován. Ale když pak v úterý a ve středu přišel prudký vítr, což houbám vůbec nešlo, klešla naděja všech hubářů pod bed moravu. Přesto se St. Koplik st. i ml., A. Šupa, I. Blahá, P. Ohražda, P. Dubas a V. Koplik rozhodli po všech koutech hodonínské i bzenecké Doubravy, aby slozili bobíka „umění hledání hub“.

V pátek večer daval do hromady první ūlkovky a přišlo i první překvapení - to když Jenda Šebek kromě kremenačů (jantáru) přinesl i nádherný, výstavní kus hřiba smrkového a další zajímavé druhy.

Protože se pořadatelé dobře připravili po násobkovem stravce (mazané hřiby z červenecových sběrů) a nachalo se poměrně dost bedel vysokých a psíčků dubových (nazývaných taky vojšký či jeleni jazyk), bylo jasné, že tradičně nabízených specialit zůstane zachována. A protože patření dubovému se někdy říká „guliášová houba“, začal v sobotu krátce po šesté hodině Petr Ohražda loupat první cibuli na houbový gulás.

Když přišel po deváté hodině do hasičské zbrojnici stálý garant ratiškovické výstavy pracovník brněnské mykologické poradny, pan Adoš Wagner, spolu s ing. H. Deckerovou z ostravské poradny tak řekl: „Všechno, milé pane ještě mě překvapilo, protože z Brna jsem odjížděl se značnou skořepou. Ale je vidět, že nejste žádní nováčci a houbám rozumíte“.

Ve 12 hodin, kdy výstava začínala, bylo k vidění 155 druhů hub a stále se doplňovalo. První vzdále-

nejší host přijel z Uherského Hradiště. Šarmantní přítelkyně Gajdošová přivezla další exponáty, které na stolech nebyly a za chvíli po ní přijel z Uherského Ostrohu Jaroslav Daněk a celou rodinou a několika karátky hub. A tak než skončil festival, bylo k vidění téměř 180 druhů. I díky Karlu Kosovi z Dubňan, který kromě jiného přivezl i sedm nádherných hřibů. Návštěvnici z nich viděli jen jeden, protože zbyly byly v druhé - nedělní várce guláše, ve které skončily i plodnice kotvící kadeřávku. Tato houba, která roste u paty borovic nebo borovicových pasek, je zajímavá tím, že když je v chladu položena do talíře s čistou vodou, tak dorůstá. Mimo guláše šly na odbyt i houbařské soutěže, kuchařky a další knoflíky o přírodě.

Pořadatele návštěvníkům poprvé v historii výstav představili bedlu zibulkotřennou, která roste ve sklenících, či doma v květináči. Dále pak zajímavou patyčku resolevitou, vyskytující se v podmáčených lesích. Barevně zaujal i širovec zlutooranžový, který byl současně i největší plodnicí s průměrem 38 cm.

Zaslouženou pozornost budila i pyšná obrovská, přimesaná J. Tomečkem. Zájem byl i o nejznámější ratiškovickou houbu, zelenou „svíňátku“ - ztruskou zelenou. Jedinc dvě plodnice obětavě přinesl Miroslav Příškaský.

Stály zájem pořadatelů - ochrana před otravou z hub byl splněn tím, že se vystavovala i nejjedovatější houba na světě - muchomůrka zelená a její méně nebezpečné sestry - muchomůrky citronová a červená. K vidění byla i zákeřná čechratka podvinutá, houba s vůní maggi koření, která sice žádný jed neobsahuje, ale tělo si na jedinu z jejích látek vytváří protílátka, která vyráží z činnosti játra a ledviny.

Výstavu shledalo více než osm set návštěvníků, kteří si mohli prohlédnout na 200 druhů hub. Kromě naší základní školy a větších tříd mateřských škol, navštívili výstavu i žáci ze sousedního Rohatce. Všichni pak unisono říkali větu: „Kdy, kde a kdo to všechno násbíral“.

Velké uznání se ratiškovické výstavě hub dostalo při napajedlské vernisáži (29. 9.) z rukou šéf brněnské mykologické poradny RNDr. Vladimíra Antonína, když řekl, že: „ratiškovická výstava je v současnosti nejstálejší a nejdéle trvající“. Poděkování patří MO KDU-ÖSL, mykologickému kroužku a hasičům za pořádání této už tradiční a stále překně a poučné výstavy.

VAŠEK KOPLIK

„...JSOU ZAKÁZÁNY VŠECHNY
POTRAVINY BOHATÉ
NA BÍLKOVINY...“

Fenylketonurie

Je to onemocnění způsobené poruchou látkové výměny aminokyseliny fenylalaninu. Toto onemocnění se řadí mezi vrozené metabolické poruchy, jejichž podoba je specifická v tom, že organismus nemůže přeměnit a vyloučit určitou látku. Její hromadění v organismu má pak za následek onemocnění.

Děti trpící poruchou metabolismu fenylalaninu se rodí bez jakýchkoli příznaků onemocnění. Z počátku se na dítěti nic neobvyklého nepozoruje, pouze se objeví na kůži okém, nazávrajeti na běhoucí lodičce, a někdy křeče. Nejzávažnějším příznakem je opoždování psychomotorického vývoje. Dítě nepozoruje, neznačí se ve 3.-4. měsíci obrazem, nezdaří si kolem šestého měsíce a nezvládá běhat kolem jednoho roku. Stav se stále zhorší, většinou se dítě ani nenaudí mluvit a stane se slabomyslým. Nelečené případy končily v minulosti většinou v českých sociálních peč.

V České republice se vyšetrují povinně všechny děti 4.-5. den života, dostavují-li slevy 24 hodin mléčné stravy. Potvrďují se diagnostika

Fenylketonurie (PKU), musí se dítě ihned začít léčit. Jediným způsobem, jak snížit hladinu fenylalaninu, je přísná dieta. Ve stravě nemocných jsou zakázané všechny potraviny bohaté na bílkoviny: maso, uzeniny, vejce, mléko a mléčné výrobky, jahodinky, koláče, oplatky, ryže, krupice, špagety, ořechy, čokoláda, kakao. Povoleny jsou potraviny bez bílkovin nebo jen s malým množstvím bílkovin. Kukuríčný a pšeničný škrob, margariny neobsahují máslo, rostlinné oleje, cukr, ovocné šťávy, med a marmeláda. Dieta je velmi náročná a druhá. Každé dítě postižené PKU má se stavěny svůj jídelníček, který svým složením odpovídá váze a věku dítěte.

V našem okrese jsou takto nemocné tři děti a jedním z nich je i náš syn Petr Doběš, který má letos patnáct let.

Jak jsem již uvedla, život s touto nemocí není nijak lehký Iz kvůli stravě je nutno jen povolené množství ovocie, zeleniny a brambor. Pak to musí být pravidelné balisty speciální mouky z Prahy a každý den dvě dávky speciálního nápoje, který deplňuje bílkoviny. Na devět dnů stojí tento přípravek 4 000 Kč (zatím jej plně hradí pojištěná).

Děti mají velmi málo možnosti se zúčastnit táborů a jiných takových akcí. V letošním roce se nám podařilo uspořádat už sedmy „Letní tábor pro děti s PKU“. Tábor proběhl ve dnech 7.-19. 7. v penzionu „Janáček“ na Mlýnkách. Tábor se zúčastnilo 24 dětí. Vedoucím táboru byla paní doktorka Jindřiška Macká a paní primářka Anna Přešeková. Za to, že se tento tábor mohl uskutečnit bych chtěla poděkovat sponzorům z Ratíškovic. Patří mezi ně potraviny Fanta, U Milků, U Tomečků a U Zemánků, Agropodnik, lékárna Pod Břečtanem a Česká společnost. Dík patří také panu Václavu Jiřáskovi, který dětem věnoval zajezd na hrad Buchlov za velmi náročných podmínek (povídám).

Na závěr ještě jedna zajímavost. Petr a celou naši rodinu čeká v listopadu účast na 11. celoevropském kongresu PKU v pražském hotelu Holiday Inn. Doufám, že se zúčastní hodně takto postižených rodin, abychom si vyměnili zkušenosti a pomohli tak těm „novým“. Děti, jejichž život je omezen zákazy, budou mít možnost zúčastnit se různých zajímavých programů, které pro ně organizátoři připravují.

Pro ty, kteří by chtěli takto něčemu dětem pomocí, uvádíme číslo konta:

KB Brno-město 123-38338-821/0100
var. symbol 700
konst. symbol 373

IRENA DOBEŠOVÁ

Rébusy

Řešení z minulého čísla:

1. Voda na koupel je vlažná.
2. Váš, Nil a Svitava jsou řeky.

Z úspěšných řešitelů rébusů z minulého čísla jsme vylosovali Jakuba Tomáška, Ratíškovice 329. Výherci byla předána knížka odměna.

Nové rébusy:

1) AT AT ✗ Ž NÉ

2) Co mají společného:

a) N	I	N	b)	N
		N		

Řešení nových rébusů odesílete do 15. 11. 1997 na adresu Obecního úřadu v Ratíškovicích. Vylosovaného vítěze odměníme.

25

c) 49 A

2. Fortune favours the brave.

Odrozíš se, budeš mít štěstí.

3. Let sleeping dogs lie.

Nehes, co někdo spadl.

4. A sound mind in a sound bell.

Ve zdravém telu zdravý duch.

5. The cobbler's children are always the worst shod.

Koželuška koželuška chodí bosa.

6. Life isn't all cakes and ale.

Zivot není perlička (zádný med).

Z úspěšných řešitelů jsme vylosovali Janu Pavkovou, Ratíškovice 431 a Jiřího Kováříka, Ratíškovice 672. Výherci byly předány knížky odměny.

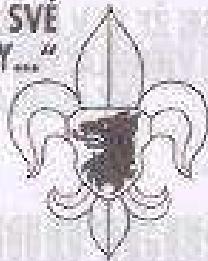
J. HANÁK

Vyhodnocení jazykové soutěže:
V minulém čísle jsme nakrátko připomněli anglického jazyka malou jazykovou soutěž. Nyní máte možnost se seznámit s překlady rčení a s úspěšnými řešiteli.

1. More haste, less speed.

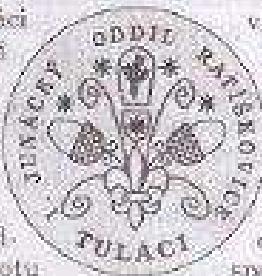
*Práce kvapná málo platiná.
(Pospíchej, pomalu.)*

„S NÁMI MÁTE MOŽNOST USKUTEČNIT SVÉ DOBRODRUŽNÉ PŘEDSTAVY...“

Lanování

Skautský oddíl Tuláci vyzývá hocha starší 16 let, kteří mají souběživého ducha, vytrvalost, odvahu a chuť se naucit něčemu novému, aby neváhali a navštívili junákovou klubovnu - schůzka oddílu se koná každou sobotu

v 16 hodin. S námi máte možnost uskutečnit své dobrodružné představy - poznávat neznámé kraje či spát pod širým nebem. S námi si dokážete nakolik jste schopni se postarat o sebe a nakolik se můžete spolehnout na své kamarády.

Draculovská repríza

Prozatý muzikál Dracula má za sebou již několik stovek repríz, ratíškovický Dracula má reprízu teprve první, o to však cennější, neboť místo kečupu tekla pravá čerstvá krev.

Dvanáct půlitrůvých skávek mizkouone krve bylo odebранo pohledným personálem transfuzní stanice Nemocnice Židovská členům a příslušníkům Junáku. Ratíškovici skauti toto cestou děkují paní Vladimírce Dobešové, Antonínovi Poltynovi a Václavu Keplikovi, zkušeným z transfuzním harcovníkům, za poslehl početného stavu dárce a podporu našeho myročího, ale nověsně krvavého snužení. Doufáme, že pokud nám nevyjde krev naší želové, podřízené, střemhlé společnosti, mladky, či mladci, manželky - v srdcičti vás vše, tak se za půl roku na transfuzní stanici opět sejdeme.

PAUL

„DOMNÍVALI JSME SE, ŽE SE V OBECNÍCH NOVINÁCH OBJEVÍ VÍCE PLACENÉ REKLAMY, KTERÁ BY MOHLA ÚČETNÍ BILANCI VYLEPŠIT.“

Sdělení čtenářům

Když jsme před dvěma lety začínali s pravidelným vydáváním Zvonu, byla stanovena cena jednoho výtisku o osmi stranách na 3 Kč. Zpravidla však Zvon vycházel na deseti stránkách. Při větším počtu stránek jsme za rozšířené vydání požadovali 5 Kč, což však nemá ani polovina skutečných nákladů na jeden výtisk mimořádného čísla (11,80 Kč). Podotýkáme, že vykazované výdaje jsou pouze za

tisk a distribuci, redakce pracuje bez nároku na honorár.

Domnívali jsme se, že se v obecních novinách objeví více placené reklamy, která by mohla účetní bilanci vylepšit. Skutečnost je však jiná, což nás nutí upravit základní cenu na 5 Kč.

Poplatky za reklamu ve Zvonu zůstavají stejné, nové zavádime poplatek za zverejnění blahopřání nebo vzpomínky ve výši 50 Kč.

Od příštěho čísla bychom čtěl zavést rubriku

Otázky a odpovědi

ve které býhom našim čtenářům umožníme položit otázky funkcionářům radnice týkající se správy obce.

Stručně formulované otázky zasílejte na adresu
Obecního úřadu
Ratiškovice.
Jsou vítány i články, které rádi uverejníme.

„SOUPIS DOMÁCÍCH SOUTĚŽNÍCH UTKÁNÍ VE STOLNÍM TENISU 1997.“

Stolní tenis

Ne 12. 10.	10.00	B. Ratiškovice C - B. Ratiškovice D
Sv 18. 10.	17.00	B. Ratiškovice A - Skavan Hradec
Sv 18. 10.	18.00	B. Ratiškovice Z - Dubňany C
Sv 18. 10.	17.00	B. Ratiškovice B - M. Hostopec B
No 19. 10.	10.30	B. Ratiškovice A - SKST Hradec B
No 19. 10.	10.30	B. Ratiškovice B - L. Benešlav C
No 19. 10.	10.00	B. Ratiškovice D - Sokol Lužec A
No 19. 10.	10.00	B. Ratiškovice E - B. Ratiškovice F
Ne 26. 10.	10.00	B. Ratiškovice F - SKST Dubňany E
Ne 26. 10.	10.00	B. Ratiškovice C - Baník Mikulášice A
Sa 1. 11.	17.00	B. Ratiškovice D - J. Strážnice B

Ne 2. 11.	10.00	B. Ratiškovice E - Orel D. Bejanovic B
Ne 2. 11.	10.00	B. Ratiškovice D - Sokol Český
Ne 2. 11.	10.30	B. Ratiškovice B - J. Strážnice A
Ne 9. 11.	10.00	B. Ratiškovice F - Baník Mikulášice C
Ne 9. 11.	10.00	B. Ratiškovice C - Baník Mikulášice B
Ne 9. 11.	10.00	B. Ratiškovice B - SKST Dubňany B
Sv 15. 11.	17.00	B. Ratiškovice A - S. Ostatovice
Sv 15. 11.	10.00	B. Ratiškovice Z - Enox Brno B
Ne 16. 11.	10.30	R. Ratiškovice A - M. Budějovice
Ne 16. 11.	10.00	B. Ratiškovice G - Sokol Lužec A
Ne 23. 11.	10.00	B. Ratiškovice E - Baník Mikulášice C
Ne 23. 11.	10.00	B. Ratiškovice D - SKST Dubňany D
Sv 29. 11.	17.00	B. Ratiškovice B - Kunovice B
Ne 30. 11.	10.00	B. Ratiškovice C - Sokol Český
Ne 30. 11.	10.00	B. Ratiškovice F - Orel D. Bejanovic A
Ne 30. 11.	10.30	B. Ratiškovice B - Kunovice A
Sv 13. 12.	10.00	B. Ratiškovice Z - Mikulášice B
Sv 13. 12.	17.00	B. Ratiškovice A - S. Židlochovice
Ne 14. 12.	10.00	B. Ratiškovice D - SKST Dubňany C
Ne 14. 12.	10.30	B. Ratiškovice A - Enox Brno B

„VÍTEZOVÉ JEDNOTLIVÝCH KATEGORIÍ OBDRŽELI HODNOTNÉ CENY...“

Kuželky

Na základě výzvy Ústředního svazu kuželkářů uspořádal oddíl kuželek SK Baník Ratiškovice turnaj v kuželkách na pomoc klubům postiženým povodněmi. Turnaje se zúčastnilo 176 hráčů a hráček, z toho 146 odehrálo nejméně 60 hodů zdržených a ostatní se zúčastnili symbolickým poplatkem. Kuželkáři z Velkých Popovic se

turnaje nemohli zúčastnit, ale zaslali startovné ve výši 2 300 Kč. Vítězové jednotlivých kategorií - Jana Kopliková, Marta Beranová, František Švebeš a Karel Mráka, obdrželi hodnotné ceny od těchto sponzorů turnaje: Jiří Fanta - Potraviny, František Kotásek - firma PROP, Františka Kotásková - Potraviny, Petr Přikásky - Pekařství,

Zdeňka Zemáňková - Potravinky, firma Hors Hradec, Jiří Šašinka, ZERA a. s. Ratiškovice, firma KAMA - potraviny a firma Josefa Kosíka z Dolních Bejanovic. Za poskytnuté věcné ceny i finanční prostředky všem děkujeme.

Cíšty výteček turnaje, který činil 8 280 Kč, byl za příslušnosti prezidenta SK Baník Ratiškovice panem ing. Petrem Kotáskou a řediteli SK Baník pánem Mgr. Bedřichem Čajkou předán dne 13. 9. 1997 kuželkářskému oddílu Přerov.

MILAN MAČUDA

Košíková

„SOUPIS DOMÁCÍCH SOUTĚŽNÍCH UTKANÍ V KOŠIKOVÉ 1997.“

Sobota	25. 10.	15.00 hodin
Neděle	26. 10.	8.30 hodin
Sobota	23. 11.	15.00 hodin
Neděle	30. 11.	8.30 hodin
Sobota	6. 12.	15.00 hodin
Neděle	7. 12.	10.00 hodin

Ratíškovice - Jiskra Kyjov B
Ratíškovice - Sokol Zádubice
Ratíškovice - Velké Němčice
Ratíškovice - Židlochovice B
Ratíškovice - Veselí nad Moravou
Ratíškovice - SK Slovácko

Historicky první mistrovské utkání v košíkové na domácím hřišti se hráje v sobotu 25. října v 15 hodin v tělocvičně základní školy.

Zveme tímto všechny příznivce tohoto dynamického sportu na jeho premiéru a prosíme o vytvoření pořádné divacké kulisy.

25

Volejbal - dvacáté Soboňky

Leťošního jubilejního soustředění u soboněckých rybářů se zúčastnil rekordní počet pohybu milovných duší. V době od 18. 7. do 27. 7. se proběžný stav strávníků ve svépomocné kuchyni stabilizoval na počtu 32 dospělých a 33 dětí. Konání tábora bylo zpočátku vážně ohroženo letošními povodněmi a s nimi souvisejícím nedostatkem pitné vody. Problém s vodou nám pomocí vyřešit Okresní povodňový štab, a když se i počasí umožnilo, tak nic nebránilo tvrdé tréninkové práci na písčovém hřišti.

Načerpané síly jsou všechna družstva zárodi v náročných podzimních soutěžích.

ING. JIŘÍ HUBÁČEK

Výroční konference

Soboňky 1997

I. ročník mládežnického triatlonu

Plavecký bazén se stal poslední den letošních prázdnin svědkem startu jedné z nejtěžších sportovních disciplín - triatlonu, který pro děti od 9 do 15 let pořádal jednota Orel a MO KDU-CSL v Ratíškovicích.

Pořadatelé připravili pro mladé chlapce a dívky (9-11 let) 50 m plavání, 2,5 km jízdy na kole a 500 m běhu. Plavalo se v bazénu, cyklistická trasa vedla ze stadiónu po nové komunikaci u novostavby u Hliníku, přes Vrbky a zpátky po Mladé. Běžecká trasa vedla kolem fotbalových hřišť.

Z děvácti se hlavní cenu a diplom odnesla Zuzka Gajdíková, která celou trasu triatlonu zvládla za 16:42. Mezi chlapci byl nejrychlejší Pavel Oberlík s časem 12:38, druhý Jakub Kratochvíla (12:38) a třetí Ivan Korčák (14:06).

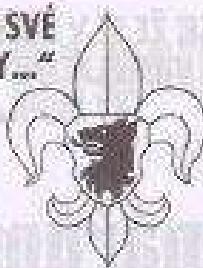
V kategorii 12-15 let se plavilo 100 m, jelo 5 km a běžel 1 km. Mezi dívками byla nejrychlejší Kateřina Uhlířová (22:17). Druhá v pořadí byla Tereza Tomášová (22:30). Ve stejně soutěži chlapců zvítězil snoverně Pavel Šlejk (16:30), před druhým Martinem Příkasským (18:08) a třetím Petrem Dobešem (20:24).

Pro všechny děti byla připravena kola zručnosti, jedno pro předškoláky, druhé pro starší. Soutěžilo se o sladkosti, a tak děcka jede do posledního hřádku. Do náročnejší disciplíny se pak zapojili i závodníci z triatlonu.

Nadečer se pořadatele rozcházel s dobrým pocitem, že pro více než padesát dětí a jejich rodiče připravili pěkné odpoledne se sportovními zajídky.

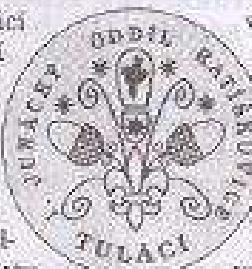
VÁCLAV KOPÍK,
PŘEDSAO MO KOŘÍČ

„S NÁMI MÁTE MOŽNOST USKUTEČNIT SVÉ DOBRODRUŽNÉ PŘEDSTAVY...“

Lanování

Skautský oddíl Tulaci vyzývá hochy starší 6 let, kteří mají soudobého ducha, výtravnost, odvahu a chuť se naučit něčemu novému, aby neváhali a navštívili junáckou klubovnu - schůzku oddílu se koná každou sobotu

v 16 hodin. S námi máte možnost uskutečnit své dobrodružné představy - poznávat neznámé kraje či spát pod širým nebem. S námi si dokážete, nakolik jste schopní se postarat sami o sebe a nakolik se můžete spolehnout na své kamarády.

Draculovská repríza

Pražský muzikál Dracula má za sebou již několik stovek repriz, ratíškovci však Dracula má reprízu teprve první, o to však cennější, neboť místo kečupu tekla pravá červená krev.

Dvanáct pohledových dávek trázkované krve bylo odebráno posledním personálem transfuzní stanice Českého Hradce, členům a příznivcům Junácko-Ratíškovické skauti touto cestou děkují panům Vladimíru Dobešovi, Antonínu Faltýnovi a Václavu Koplíkovi, zkušeným týmům transfuzním hrdcovníkům, za posílení početního stavu dárců a podporu našeho mirovýho, ale současného krvavého shazent. Doufame, že pokud nám nevypjí krev naše seřeď, podřízeni, foremní společníci, milenky, či milenci manželky, či stranictví vzdoru, tak se za půl roku na transfuzní stanici opět sejdeme.

PAUL

